

במדינה

(המשך מעמוד 19)

תחה אחרי מותו תערוכה של ציוריו. נושאי הציורים הם נופים, דמויות חיליים ורישומים של סימטאות בערי הגדה וירושלים העתיקה. הצלילות והצבע השחור הם דומיננטים ברישומים אלה. כי ארנון היה עיוור צבעים. הבעת אנשיהצבא בציוריו עגומה וחזות פניהם לאה.

לא רק המלחמה הממושכת ומצב הכוני גות המתמיד בשער הגולן, שם ישנים הילדים במקלטים, הטביעו את חותמם על יצירותיו של ארנון. היתה בהם תחושת גורל, שהוא היה קרוב אליה.

חברתו ישראלה היתה בשעתו חברה של חיל באותה יחידה בה שירת ארנון. האיש נהרג במלחמה. ישראלה הפכה להיות חברתו של בן-דודו, שמואליק חדש, איש קבוצת כינרת ששירת באותה יחידה. גם שמואליק נהרג בקרב. משפחת חדש בכינרת אימצה את ארנון, שבא לבקרם, כבן נוסף. הוא בילה עם ישראלה שעות רבות בשיחות על שמואליק. לאט לאט התהדק ביניהם הקשר, עד שהפכו לחברים.

במכתביו אליה שפך ארנון את כל החייתיו. באחד המכתבים כתב: "אנחנו יושבים כאן לפני סור, אני יושב וחושב מדוע זה צריך להיות כך? מדוע אנחנו חייבים לעשות את אשר אנחנו עושים. מדוע לא יכולים להיות אנחנו כמו הנוער בעולם, לבלות בדיסקוטקים ולהנות מן הנעורים." ואז נהרג גם ארנון, חברה השלישי של ישראלה מאפיקים, באותה יחידה עצמה.

"אבא של מישהו שאיננו", הוא היה כוכב שביט שלא הגיע לפיסגתו, אמר עליו אביו אליעזר. כשהיה בינינו, כמעט ולא הבחנו בו. עכשיו, כשנפל, אנחנו רואים שהיה לנו אוצר. כל חי הייתי אדם פשוט יאלמוני. עכשיו, אחרי מותו של ארנון, הפכתי לאבא של מישהו שאיננו עוד. יש לי הרגשה שמותו של ארנון היה רק עניין של זמן. הוא יכול היה ליפול באותה צורה לפני חודש ואחרי חודש. זה רק מקרה שנפל בתאריך שנפל."

אליעזר צור אינו מאמין שבנו ניבא את מותו בדיקנות כה רבה. "הסיפור שארנון כתב", הוא אומר, "לא היה מוכרח להיות על עצמי. כל אחד שהיה עימו באותה יחידה מיוחדת — עבר את אותן הסכנות, את אותם הקרבות. רבים מהם נפלו ואחרים נתונים בסכנה מתמדת. הסיפור עלול להתרחס לכל אחד מהם."

"יש רק סיבה אחת בגללה אני פוחד לפרסם את המכתבים שכתב ארנון ואת נבואתו על מותי", המשיך האב, "אני פוחד שזה ירתיע הורים אחרים. שהלילות בהם הם לא ישנים בגלל חרדה לשלום בניהם ילכו ויתרבו."

ירושלים

הקפאה לוחטת

מיד לאחר מלחמת ששת הימים, פתחה הממשלה במסע לעידוד התיישבות יהודית בעיר העתיקה ששוחזרה זה עתה. כמקובל בין עם ישראל, נמצאו כמה נפשות תמימות שלקחו את הדברים ברצינות, עקרו לעיר העתיקה, ורכשו זכות הכירה לזמן ארוך מדי הערבים בעלי הדירות.

מניעיהם של המתיישבים החדשים היו שונים: היו כאלה — אמנים, סטודנטים — שהתאהבו באווירה הרומאנטית של עיר הקודש. היו כאלה שעניינם היו נשואות פחות לשמים ויותר לקרקע, האמינו שהם עושים עסקה מסחרית טובה בהשקיעם את כספם שם, מה עור שהממשלה מעודדת לכך. להפתולק! דבר אחד אופיין את התיישבים: כולם נאלצו להשקיע מכספם לא רק כדי לרכוש את זכויות ההכירה, אלא גם כדי לשפץ את הימכונים.

אחרי החלום החרוד, באה ההתפכחות המרה — כרגיל כאשר עושים עסקים עם הממשלה. ב-18 לאפריל 1968 נתפרסמה פקודת בחתימת שרי-האוצר פנחס ספיר, לפיה הוא מפקיע את כל האזור "לצרכי הצירבור". התיישבים היהודים, שהוזמנו על ידי הממשלה לעבור ולהשקיע שם מכספם, הוזמנו עתה להסתלק משם — ובמהירות. מי שלא עשה כן — הוצא נגדו צו פינוי. מה מסתתר כאן? השבוע נועד להיפתח בירושלים המשפט נגד אחד האורחים שגילו רוח-קרב וסירבו להיכנע להחרמת החוקית. האוצר, סמי לוי — המיוצג על ידי השופט לשעבר, עורך-הדין אליעזר מלחי — פתח בומנו בית-קפה וגלריה לחפצי-

גבר מתגלח תמיד עבור שניים!

חשוב גם עליה התגלח ב"אדיסון"

כי "אדיסון" הוא סכין הגלוח המגלח למשעי

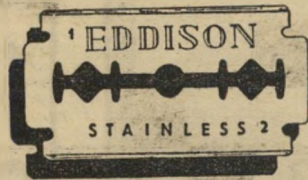
ומקנה לך הופעה הדורה ורעונה.

"אדיסון" הסכין המלטף את פיך

"אדיסון" נבחר במשאל העם לשנת 1969

כסכין הגלוח המובחר.

"אדיסון" מגלח יותר מכל סכין אחר

ב י מ ו י — לטלויזיה
צ י ל ו ס — לטלויזיה
ה פ ק ה — לטלויזיה
כ ת י ב ה — לטלויזיה
ה ג ש ה — לטלויזיה
א י פ ו ר — לטלויזיה

נמשכת ההרשמה לקורס לטלויזיה מחזור ג'

לרשות התלמידים מערכת מצלמות טלוויזיה ואולפן בקרה לעבודה מעשית

סגל המרצים מורכב מאנשי

טלוויזיה מדופלמים

מספר המקומות מוגבל

ה הר ש מה :

יום יום, בשעות 4-7 אחרי-הצהריים בבית "בני-ברית", רחוב קפלן 10, תל-אביב טלפון: 257235.

סולפרין
השמכו נגד קשקשים
Dr. Palle

הטבול היעיל נגד קשקשים

SCHAUB LORENZ

מקלט הטלויזיה הטוב בעולם!

תנועת העולם הזה — כוח חדש

בפתח תקווה

כל אוהדינו בפתח-תקווה מתבקשים להתקשר עם ת.ד. 728 או טלפון 915572, לשם תיכנון פעולות בעתיד.